

ВІДГУК
ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА
доктора економічних наук, професора,
завідувача кафедри підприємництва та маркетингу Івано-Франківського
національного технічного університету нафти і газу
Перевозової Ірини Володимирівни
на дисертаційну роботу Вугельмана Павла Володимировича
«Архітектура менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств в
умовах полікризовості»,
подану до захисту в разову спеціалізовану вчену раду Національного
університету «Одеська політехніка» на здобуття ступеня доктора філософії
з галузі знань 07 – Управління та адміністрування
за спеціальністю 073 – Менеджмент.

1. Актуальність теми дисертаційного дослідження та її зв'язок із науковими програмами і темами

Актуальність теми дисертаційного дослідження Вугельмана Павла Володимировича зумовлена сучасними трансформаційними процесами та високим рівнем нестабільності економічного середовища. Нині функціонування підприємств відбувається в умовах одночасного впливу взаємопов'язаних кризових явищ, серед яких особливого значення набувають наслідки повномасштабної війни, порушення логістичних і виробничих зв'язків, енергетичні ризики, посилення глобальної конкуренції, цифровізація економіки та зростання невизначеності підприємницького середовища. За таких умов традиційні підходи до стратегічного управління втрачають достатній рівень ефективності, що актуалізує необхідність пошуку нових управлінських моделей, орієнтованих на забезпечення стійкості та здатності підприємств до швидкого відновлення. У даному контексті особливого значення набуває формування архітектури менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств як цілісної системи управління, спрямованої на забезпечення безперервності функціонування та підтримання стратегічної стійкості в умовах полікризовості. Важливість дослідження посилюється необхідністю інтеграції сучасних управлінських, організаційних, цифрових та ресурсних механізмів у єдину систему, здатну забезпечити ефективне реагування підприємств на зовнішні та внутрішні виклики.

Варто відзначити, що попри значну кількість наукових праць, присвячених питанням антикризового управління та ризик-менеджменту, проблематика стратегічної резилієнтності досі не отримала достатнього комплексного обґрунтування. Особливо це стосується формування саме архітектури менеджменту стратегічної резилієнтності, яка б враховувала багаторівневий характер сучасних кризових процесів, специфіку функціонування різних типів підприємств та необхідність забезпечення їх довгострокового розвитку в умовах нестабільності.

Дисертаційна робота розвиває та доповнює наукові дослідження, що виконуються в межах науково-дослідної діяльності Національного університету «Одеська політехніка». Отримані результати дослідження знайшли відображення у виконанні чотирьох науково-дослідних тем та одного грантового проєкту: НДР №197-82 «Методи та інструменти управління та його обліково-аналітичного забезпечення в контексті детермінант сталого розвитку», в межах якої автором надано характеристику стратегуванню соціально-економічного розвитку міста за імперативами сталого та інноваційного розвитку; НДР №717-82 «Інклюзивна соціальна відповідальність в інноваційній ризикогенній економіці як активатор сталого смарт-розвитку та посилення національної безпеки», де автором досліджено типологізацію видів стратегічної резилієнтності в умовах економічної турбулентності та полікризового середовища; НДР №720-82 «Управління інтегрованими високотехнологічними виробництвами з випуску інноваційної продукції для потреб обороноздатності та сталого розвитку України», в межах якої автором розроблено механізми координації інклюзивної соціальної відповідальності та інноваційного розвитку; госпдоговірної НДР №1852-82 «Оцінка впливу Стратегії соціально-економічного розвитку міста для бізнес-середовища сфери будівництва за імперативами сталого та інноваційного розвитку і прогнозування його наслідків для ТОВ «УСК-СТРОЙ»», де автором проаналізовано детермінанти та наслідки впливу полікризового середовища на стратегування підприємств у межах реалізації інвестиційної стратегії «5Т» м. Одеса, розроблено дизайн-модель архітектури стратегічної резилієнтності підприємства та концептуальну модель «Стратегія 6Т»; грантового проєкту UUT10 «Формування інклюзивної соціальної відповідальності в інноваційному процесі», який реалізовано в межах програми грантів для партнерства між Великобританією та Україною, де автором досліджено вплив інклюзивної соціальної відповідальності та інноваційного розвитку підприємств як соціально-інноваційний вектор стратегічної резилієнтності.

Особистий внесок здобувача у розроблення та обґрунтування теоретичних і науково-методичних положень, а також практичних рекомендацій, щодо формування архітектури менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості та проведенне дослідження сучасних тенденцій та чинників забезпечення стратегічної стійкості та відновлюваності підприємств дають підстави стверджувати, що дисертаційна робота має вагоме наукове і практичне значення.

Таким чином, *тема дисертаційного дослідження є своєчасною, відповідає сучасним потребам розвитку теорії та практики стратегічного управління підприємствами в умовах полікризовості, має вагоме теоретичне і практичне значення, а також характеризується чітким зв'язком із науковими темами та дослідницькими програмами, що реалізуються у Національному університеті «Одеська політехніка».*

2. Ключові положення, висновки і пропозиції дисертаційної роботи, її наукова новизна

Дисертаційна робота Вугельмана Павла Володимировича становить цілісне самостійне наукове дослідження, спрямоване на розв'язання важливого наукового завдання, що полягає в удосконаленні стратегічного управління підприємствами в умовах полікризовості на основі розроблення та обґрунтування теоретичних положень і науково-методичних підходів до формування архітектури менеджменту стратегічної резилієнтності. Структурно дисертація складається з анотації, вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків (с. 2–296).

Щодо структури та змісту роботи – слід відзначити таке.

Анотація (с. 2–7) чітко та змістовно відображає сутність дисертаційного дослідження, його робочу гіпотезу та основні теоретико-прикладні положення кожного розділу, зосереджуючи увагу на проблематиці формування архітектури менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості. В анотації розкрито ключові аспекти забезпечення стратегічної стійкості, визначено сучасні кризові виклики та обґрунтовано необхідність удосконалення стратегічного управління на основі інтеграції когнітивно-культурного, операційно-технологічного та інституційно-комунікаційного модулів у цілісну систему забезпечення стратегічної резилієнтності підприємства.

У вступі (с. 26–36) обґрунтовано актуальність теми дисертаційного дослідження, визначено його мету, завдання, об'єкт, предмет і методичну основу, висвітлено наукову новизну одержаних результатів та їх практичне значення. Також відображено зв'язок дисертаційної роботи з науково-дослідними роботами Національного університету «Одеська політехніка», зокрема: НДР №197-82 (ДР №0121U108321, 2020–2023 рр.), №717-82 (ДР №0122U000740, 2022–2024 рр.), №720-82 (ДР №0125U001609), що підтверджує її відповідність пріоритетним напрямкам наукових досліджень закладу вищої освіти.

У першому розділі дисертаційної роботи (с. 37–85) представлено теоретичні засади менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості. У підрозділі 1.1 (с. 37–52) автором досліджено сутність і типологізацію видів стратегічної резилієнтності в умовах економічної турбулентності та полікризового середовища. Особливу увагу приділено дослідженню феномену «полікризовості» як складного багатофакторного середовища функціонування підприємств, а також обґрунтуванню трансформації теоретичних підходів від концепції статичної стійкості до парадигми динамічної стратегічної резилієнтності. У підрозділі 1.2 (с. 52–70) розкрито зміст менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств, обґрунтовано його пріоритетні завдання та визначено системні компоненти архітектури стратегічної резилієнтності, а саме когнітивний, операційно-технологічний, ресурсно-компенсаторний, інституційно-комунікаційний. У підрозділі 1.3 (с. 70–85) здійснено кластеризацію підприємств за стратегічним потенціалом та досліджено особливості менеджменту стратегічної

резилієнтності в умовах полікризовості з урахуванням специфіки різних типів підприємств і характеру кризових викликів.

Другий розділ (с. 90–156) присвячено аналітичному оцінюванню стратегічного конструкту та потреб підприємств і стратегічно важливих впливів їх середовища. У підрозділі 2.1 (с. 90–112) проведено аналіз динаміки і структури інформаційних запитів, систематизовано потреби в оцінюванні стратегічної резилієнтності за кластерами підприємств: критичний, інноваційний, ресурсний та соціальний. У підрозділі 2.2 (с. 112–145) досліджено детермінанти та наслідки впливу полікризового середовища на трансформацію конструкту стратегування в контексті реалізації Стратегії економічного та соціального розвитку м. Одеса до 2022 року та її подальших змін за чотирма напрямками, зокрема щодо зміни формату стратегій та функціоналу процесу стратегування. У підрозділі 2.3 (с. 145–156) проведено діагностику та оцінювання потенціалу стейкхолдерів у контексті соціально-інноваційного вектору стратегічної резилієнтності підприємств. Дослідження охоплює оцінювання когнітивної готовності до функціонування в інклюзивних умовах, аналіз можливостей гармонізації інтересів у системі безпеки, визначення рівня ресурсної підтримки вразливих груп населення, зокрема ВПО та біженців, моніторинг ефективності інституційно-комунікаційної взаємодії, а також експрес кейс-аналіз соціальних ефектів і превентивного характеру інвестиційних проєктів стейкхолдерів.

У третьому розділі (с. 163–229) автором сформовано архітектуру та інструментарій менеджменту реверсної стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризового середовища. У підрозділі 3.1 (с. 163–187) розроблено дизайн-модель архітектури стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризового середовища, а також обґрунтовано реверсну концептуальну модель «Стратегія 6Т», що базується на диференційованому підході до формування механізмів стратегічної резилієнтності залежно від типу підприємств. У підрозділі 3.2 (с. 188–209) автором розроблено методичний підхід до гармонізації стратегічної резилієнтності підприємства та міста, запропоновано відповідну модель взаємодії та обґрунтовано рекомендації щодо оцінювання рівня такої гармонізації. У підрозділі 3.3 (с. 209–229) запропоновано комплексний інструментарій зміцнення стратегічної резилієнтності підприємств, який охоплює механізми гармонізації інклюзивної соціальної відповідальності та інноваційного розвитку на засадах превентивності, підходи до менеджменту людської резилієнтності, формування екосистемної взаємодії «наука – влада – бізнес», а також забезпечення балансу між операційною ефективністю, створенням стратегічних резервів і підтримкою інноваційного розвитку підприємства.

У висновках (с. 236–242) узагальнено основні результати дисертаційного дослідження, що підтверджують досягнення поставленої мети та виконання визначених завдань. Автором сформульовано теоретичні положення, прикладні рекомендації та окреслено перспективні напрями подальших наукових досліджень. Висновки характеризуються логічною послідовністю, узгодженістю зі змістом роботи та практичною спрямованістю отриманих результатів.

Наукова новизна одержаних результатів дослідження полягає у:

– удосконаленні теоретико-методичних підходів до формування архітектури менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості шляхом розроблення дизайн-моделі реверсної стратегічної резилієнтності та концептуальної моделі «Стратегія 6Т»;

– розробленні управлінського механізму гармонізації стратегічної резилієнтності підприємства та міста і відповідного методичного базису, що ґрунтуються на матричному принципі взаємодії підприємств за ролями «донор – реципієнт»;

– подальшому розвитку науково-методичних засад визначення детермінант трансформації стратегічного конструкту підприємства в умовах полікризовості, що передбачають обґрунтування переходу від статичного стратегування до динамічного менеджменту реверсної резилієнтності;

– обґрунтуванні науково-методичних підходів та управлінського інструментарію гармонізації інклюзивної соціальної відповідальності та інноваційного розвитку на основі інтеграції менеджменту людської резилієнтності до складу стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості.

Таким чином, *дисертаційне дослідження Вугельмана Павла Володимировича є комплексною науковою працею у якій поєднано теоретичне обґрунтування, методичну цілісність і практичну спрямованість запропонованих підходів. Основні положення, висновки та рекомендації характеризуються належним рівнем аргументованості, апробації та практичної значущості для удосконалення стратегічного управління підприємствами в умовах полікризовості.*

3. Рівень обґрунтованості та достовірності наукових положень, висновків і практичних рекомендацій

Наукові положення, сформульовані в дисертаційній роботі Вугельмана Павла Володимировича, характеризуються належним рівнем обґрунтованості та достовірності, що забезпечується застосуванням системного підходу до дослідження проблем формування архітектури менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості. У процесі дослідження використано комплекс сучасних наукових методів, вибір яких є логічно узгодженим із метою, завданнями та змістом дисертаційної роботи, а саме такі: систематизації; типологізації, монографічного та контент-аналізу; класифікації; хронологічного аналізу; структурно-функціонального та системного аналізу; порівняльного та кластерного аналізу; статистичного, бібліометричного та семантичного аналізу; просторового аналізу; експертних оцінок та case-study; емпіричних досліджень; багатокритеріального та індикаторного аналізу; логіко-функціонального моделювання; узагальнення та логічної структуризації.

Результати проведених теоретичних узагальнень підтверджуються широкою джерельною базою (список використаних джерел налічує 126 найменування), що охоплює фундаментальні праці вітчизняних і зарубіжних науковців, сучасні аналітичні матеріали міжнародних організацій, зокрема ЄС, OECD, WEF, а також дані офіційної статистики.

Достовірність та обґрунтованість висновків дисертаційної роботи підтверджується послідовною логікою викладення матеріалу. Кожний із трьох розділів завершується узагальнюючими висновками (с. 85, 156, 229), у яких простежується взаємозв'язок між теоретичними положеннями, результатами аналітичних досліджень і запропонованими практичними рекомендаціями. Чітка структура роботи та логічна побудова її змісту забезпечують цілісність дослідження й підтверджують узгодженість отриманих результатів із поставленою метою та завданнями дисертації.

На окрему увагу заслуговує належний рівень апробації результатів дисертаційного дослідження. Практичне впровадження та перевірка основних положень роботи здійснювалися на базі Комунальної установи «Грантовий офіс «Одеса 5Т», Громадської спілки «Всеукраїнське об'єднання інноваційно-космічних кластерів», ДП «БІОСТИМУЛЯТОР» ПАТ «Укрмедпром» та ТОВ «Ком'юнікейшн Технолоджи» (с. 293–296) і було спрямовано на розроблення та впровадження науково обґрунтованих і методично цілісних рекомендацій щодо формування архітектури менеджменту стратегічної резиліентності підприємств в умовах полікризовості. Результати практичного застосування засвідчили ефективність і прикладну цінність запропонованих підходів, а також підтвердили можливість їх використання у процесі удосконалення стратегічного управління підприємствами.

Основні наукові положення, висновки та рекомендації дисертаційної роботи пройшли належну апробацію шляхом публікації результатів дослідження та участі автора у міжнародних науково-практичних конференціях. За темою дисертації опубліковано 15 наукових праць.

Науково-методичні розробки та практичні рекомендації, отримані в межах дисертаційного дослідження, впроваджено в освітній процес і науково-дослідну діяльність Національного університету «Одеська політехніка», що підтверджується відповідними актами впровадження (№616/67-07 від 15.04.2026 та №617/67-07 від 15.04.2026 відповідно).

Таким чином, всі наукові положення, висновки та практичні рекомендації дисертаційної роботи характеризуються логічною послідовністю, належним рівнем обґрунтованості, достовірності та практичної апробації.

4. Повнота висвітлення наукових результатів, висновків і рекомендацій у наукових публікаціях автора

Дисертаційна робота Вугельмана Павла Володимировича характеризується належним рівнем обґрунтованості, комплексністю наукового дослідження та повнотою висвітлення основних положень у наукових публікаціях автора. Теоретичні положення, результати аналітичних досліджень і практичні рекомендації знайшли відображення в опублікованих працях, що свідчить про самостійність проведеного дослідження та належний рівень наукової підготовки автора.

За результатами дисертаційного дослідження автором опубліковано 15 наукових праць, з яких: 1 розділ у колективній монографії, 4 статті у наукових

фахових виданнях України, що включені у міжнародні наукометричні бази; 8 тез доповідей на наукових конференціях, 2 інші публікації.

Основні положення та результати дисертаційного дослідження достатньо повно відображені у наукових публікаціях автора та узгоджуються зі змістом дисертаційної роботи, що підтверджує цілісність і достовірність отриманих результатів. Публікації містять належне наукове обґрунтування, коректне використання наукових джерел та оформлені з дотриманням принципів академічної доброчесності.

Таким чином, *основні наукові положення та результати дисертаційної роботи Вугельмана Павла Володимировича належним чином висвітлені у його наукових публікаціях, пройшли апробацію на науково-практичних конференціях і відповідають встановленим вимогам щодо представлення результатів дисертаційних досліджень на здобуття ступеня доктора філософії. Обсяг і структура опублікованих наукових праць забезпечують належне висвітлення основних теоретичних і прикладних результатів дисертаційного дослідження, що свідчить про достатній рівень їх апробації. Кількість та науковий рівень опублікованих праць відповідають встановленим вимогам Міністерства освіти і науки України.*

5. Відповідність дисертації встановленим вимогам МОН України

Дисертаційна робота Вугельмана Павла Володимировича присвячена актуальній науковій проблематиці та має вагомим теоретичне і практичне значення. У дослідженні чітко визначено об'єкт, предмет, мету, завдання та наукову гіпотезу дослідження, а отримані результати послідовно представлені у вигляді теоретичних положень, методичних підходів і практичних рекомендацій щодо формування архітектури менеджменту стратегічної резиліентності підприємств в умовах полікризовості.

У дисертаційній роботі дотримано принципів академічної доброчесності: використані наукові джерела оформлено належним чином, авторські наукові результати чітко ідентифіковано, а всі запозичення супроводжуються відповідними посиланнями згідно з встановленими вимогами оформлення наукових праць.

Тематика дисертаційного дослідження, його зміст, рівень наукової новизни та спрямованість отриманих результатів відповідають спеціальності 073 – Менеджмент галузі знань 07 – Управління та адміністрування. Структура, обсяг та оформлення дисертаційної роботи узгоджуються з чинними вимогами Міністерства освіти і науки України, встановленими для дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії.

6. Наукова та практична значущість результатів дисертаційного дослідження

Дисертаційна робота Вугельмана Павла Володимировича характеризується послідовною та логічно вибудованою структурою, що відповідає вимогам до дисертаційних досліджень на здобуття ступеня доктора філософії. Побудова роботи ґрунтується на поєднанні теоретичного

обґрунтування, аналітичних досліджень, елементів моделювання та практичних рекомендацій, що забезпечує цілісність і наукову завершеність дослідження.

Загальний обсяг дисертаційної роботи становить 296 сторінок друкованого тексту. Її структура охоплює анотацію, вступ, три розділи основної частини, висновки, список використаних джерел, що налічує 126 найменувань, а також три додатки (А–В). Побудова дисертації є логічною та цілісною, без надмірних або другорядних структурних елементів, що свідчить про змістовну насиченість і належний рівень систематизації матеріалу.

Дисертаційна робота викладена на належному науковому рівні з дотриманням вимог академічного стилю та наукової термінології. Теоретичні положення, понятійний апарат, узагальнення та практичні рекомендації сформульовані чітко, логічно послідовно й характеризуються належним рівнем методологічного обґрунтування.

Графічні та табличні матеріали, наведені у дисертаційній роботі, оформлені відповідно до встановлених вимог і органічно доповнюють основний зміст дослідження. Схеми, рисунки, діаграми та таблиці супроводжуються необхідними поясненнями, мають послідовну нумерацію та відповідні посилання у тексті. Подані аналітичні матеріали є змістовними, логічно структурованими та сприяють кращому сприйняттю теоретичних положень і результатів дослідження. Список використаних джерел охоплює широкий спектр наукової літератури, зокрема праці вітчизняних і зарубіжних науковців, офіційні статистичні матеріали, аналітичні звіти міжнародних організацій та публікації у фахових наукових виданнях. Це свідчить про їх належний рівень опрацювання і обізнаність автора із сучасними тенденціями розвитку наукової думки у сфері стратегічного управління та менеджменту резиліентності підприємства.

Таким чином, *структура, змістове наповнення та оформлення дисертаційної роботи Вугельмана Павла Володимировича відповідають встановленим вимогам до кваліфікаційних наукових праць та засвідчують належний рівень наукової підготовки автора.*

7. Дискусійні аспекти та окремі зауваження до дисертаційної роботи

Попри вагомі наукові та практичні результати дисертаційного дослідження Вугельмана Павла Володимировича, окремі положення роботи мають дискусійний характер і можуть слугувати підґрунтям для подальших наукових пошуків та уточнень:

1. Запропонована у дисертаційній роботі типологізація стратегічної резиліентності підприємств (п. 1.1, рис. 1.2, стор. 45) є змістовно обґрунтованою та має важливе теоретичне значення, однак окремі види резиліентності частково дублюються за функціональними характеристиками та напрямками прояву, зокрема адаптивна і трансформаційна резиліентність, а також соціальна та когнітивна резиліентність. У подальших дослідженнях доцільно було б більш чітко конкретизувати критерії їх розмежування та методичні підходи до практичного застосування запропонованої типології.

2. Розроблена контурна модель узагальнюючої матриці кластерів (п. 1.3, табл. 1.9, стор. 77) є змістовно структурованою та відображає логіку взаємозв'язку між типами підприємства і пріоритетами стратегічної резилієнтності, однак окремі характеристики кластерів мають дещо узагальнений характер. Зокрема окремі критерії розмежування кластерів «Стабільний фундамент» та «Адаптивна мережа» потребують додаткової деталізації в частині характеристик стійкості та гнучкості функціонування підприємств.

3. Представлена модель наслідків воєнного конфлікту як різновиду форс-мажору (п. 2.2, рис. 2.17, стор. 135) є змістовною та наочно відображає основні напрями впливу кризових чинників на діяльність підприємств. Разом із тим у моделі недостатньо розкрито причинно-наслідкові зв'язки між окремими групами наслідків, зокрема між соціальними викликами та управлінськими збоями.

4. Представлений функціонал реверсної дизайн-модель архітектури стратегічної резилієнтності підприємства (п. 3.1, рис. 3.2, стор. 172) є концептуально цілісною та відображає логіку переходу від антиципації до адаптації та трансформації підприємства в умовах полікризовості. Разом із тим модель доцільно було б доповнити більш детальним відображенням механізмів взаємодії між когнітивним, ресурсним та операційним блоками, зокрема в частині процедур зворотного зв'язку та оцінювання ефективності управлінських рішень.

5. Запропонована система показників оцінювання рівня гармонізації стратегії підприємства з муніципальною стратегією «Одеса 5Т» (п. 3.2, табл. 3.14, стор. 202-203) є комплексною та змістовно структурованою, оскільки охоплює стратегічні, ресурсні та соціально-превентивні аспекти взаємодії підприємства з міською екосистемою. В той же час систему показників доцільно було б доповнити індикаторами оцінювання результативності реалізації такої гармонізації, зокрема показниками ефективності міжсекторальної взаємодії, рівня стійкості партнерських зв'язків або довгострокового впливу на стратегічну стійкість підприємства.

В той же час наведені зауваження мають переважно дискусійний та рекомендаційний характер, не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи та можуть бути враховані автором у подальших наукових дослідженнях.

8. Дотримання принципів академічної доброчесності у дисертаційному дослідженні

Дисертаційна робота Вугельмана Павла Володимировича на тему «Архітектура менеджменту стратегічної резилієнтності підприємств в умовах полікризовості» є результатом його самостійного наукового дослідження. Усі використані наукові положення, ідеї та результати інших авторів супроводжуються посиланнями на відповідні джерела. *Ознак порушення принципів академічної доброчесності у дисертації опонентом не виявлено.*

Загальна оцінка дисертації

Дисертаційна робота Вугельмана Павла Володимировича виконана на актуальну тему та характеризується належним теоретичним і методичним рівнем опрацювання проблематики. Вона є завершеним самостійним науковим дослідженням, у якому запропоновано вирішення важливого наукового завдання, що має вагоме як теоретичне, так і практичне значення для розвитку стратегічного управління підприємствами в умовах полікризовості.

Беручи до уваги актуальність теми дисертаційного дослідження, наукову новизну отриманих результатів, рівень обґрунтованості теоретичних положень і практичних рекомендацій, належну апробацію та практичне впровадження результатів дослідження, а також достатній рівень володіння автором методологією наукових досліджень, можна стверджувати, що дисертаційна робота Вугельмана Павла Володимировича на тему «Архітектура менеджменту стратегічної резиліентності підприємств в умовах полікризовості» *відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженому Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» із змінами, а її автор – Вугельман Павло Володимирович – заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 073 – Менеджмент.*

Офіційний опонент:

доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри підприємництва та
маркетингу

Івано-Франківського національного
технічного університету нафти і газу
МОН України

Ірина ПЕРЕВОЗОВА

Підпис завіряю:

Вчений секретар

Володимир ХОМИН